

Bratia a sestry,

mnohí ľudia sú presvedčení o tom, že život je len to, čo je od narodenia po smrť. Vychádzajú z toho, že to je to, čo poznajú. Ako kresťania netvrdíme, že vieme, čo bude po smrti. Veríme však tomu, že Ježiš nám dáva život večný. Smrť nie je koniec života. Aj keď veríme v Ježiša, neznamená to, že sme voči strachu zo smrti imúnni. Otázky a pochybnosti môžu vieru testovať. Potrebujeme byť vo viere v Ježiša utvrdzovaní.

Pre pohanov, ktorí žili v rovnakom čase ako apoštol Pavol, bola myšlienka vstania z mŕtvych veľmi neobvyklá. Nápis na hrobch a zmienky v literatúre potvrdzujú, že mali hrôzu zo smrti. Smrť bola pre nich koniec všetkého. V priamom a jasnom kontraste k takémuto postoju bola kresťanská zvesť. Pavol napísal kresťanom v Tesalonikách o vzkriesení, aby *sa nermútili ako ostatní, ktorí nemajú nádej*. Jednalo sa o nádej po smrti. Ježiš Kristus príde znova! Stretnú sa s ním aj tí, ktorí už z tejto časnosti odišli? Všeobecné povedomie bolo, že nie, a Ježišovi nasledovníci tomu museli čeliť. V srdciach mnohých kresťanov to vyvolávalo otázky a pochybnosti.

O mŕtvom sa často zvykne hovoriť ako o zosnulom. Tento výraz používa aj apoštol v prečítanom texte. *Nechceme však, bratia, aby ste nevedeli o zosnulých*... Doslova je tam uvedené: „tí, ktorí zaspali“. Spánok je v Biblii využitý ako obrazný opis smrti.

Ježiš vzkriesil Lazára. Predtým povedal svojim učeníkom: „Lazár, náš priateľ, zaspal; ale idem ho zobudiť.“(Jn 11, 11) Rovnako sa Ježiš vyjadril aj na adresu Jairovej mŕtvej dcéry.(Lk 8, 52) Spánok je výstižná metafora pre smrť. Kto spí, toho je predsa možné zobudiť!

Pán Ježiš nás pred smrťou zachránil svojou smrťou. Všimnime si, že o Ježišovej smrti Pavol nepíše ako o zosnutí. Ježiš nebol zosnulý. Ježiš zomrel. Tým je vyzdvihnutá skutočnosť, že Ježiš Kristus zniesol úplnú hrôzu smrti, aby už ju nemuseli znášať tí, ktorí v neho uveria.

Keď odriekame Apoštolské vierovyznanie, nehovoríme len „ukrižovaný umrel a pochovaný bol“. Nenasleduje hneď formulka „na tretí deň vstal z mŕtvych“. Ešte je tam vsunuté: „zostúpil do pekiel“. Peklo je večná smrť. Peklo je tam, kde je nie je nádej. Ježiš povedal Petrovi: „Ty si Peter, a na tej skale postavím svoju cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“(Mt 16, 18) Smrť je trest za hriech. Ježiš zomrel, aby nás zachránil. Je to dôkaz toho, aká veľká je Ježišova láska k svetu. Tam, kde je Kristus, smrť nemá posledné slovo.

Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych. To je najzákladnejšie kresťanské učenie. Je to najdôležitejší pilier kresťanstva. Bez neho všetko padá. Bez Ježiša nemáme nádej. V Liste Efezským je napísané, že tí ktorí nepoznali Krista, žili „...bez nádeje a bez Boha na svete.“(Ef 2, 12) Naopak skrze Ježiša máme nádej, ktorá je večne živá. Apoštol Pavol v inom liste uvádza: „Boh vzkriesil aj Pána a vzkriesi aj nás svojou mocou.“(1Kor 6, 14)

Spoločenstvo medzi Bohom a veriacimi nemôže byť nikým a ničím zničené. Pán Ježiš povedal: „Lebo kde sa dvaja alebo traja zhromaždili v mojom mene, tam som medzi nimi.“(Mt 18, 20) Veríme, že Ježiš je s nami v každej životnej situácii. Tento vzťah neukončí ani smrť. Ježišov druhý príchod je spojený s koncom sveta. Keď Pavol písal o konci sveta, nebolo pre neho dôležité to, ako to bude vyzerat', ale to, aby vyzdvihol vzťah medzi veriacimi a Kristom. Zosnulí budú Bohom, spolu s Kristom, privedení k večnému životu. Pôjdeme v ústrety Pánovi. Budeme stále s Pánom. Apoštol napísal o večnom spoločenstve s naším vzkrieseným Pánom aj veriacim v Korinte. „Sme dobrej mysle a radšej si volíme vystáť sa z tela a prebývať s Pánom.“(2Kor 5, 8) Sám o sebe napísal Pavol veriacim vo Filipis: „...túžim už umrieť a byť s Kristom.“(F 1, 23)

Pán Ježiš zaslúbil: „Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude i môj služobník.“(Jn 12, 26) A ešte: „a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja“(Jn 14, 3) Celý Starý zákon vydáva svedectvo o Bohu, ktorý vstupuje do spoločenstva s človekom. Boh sa skláňa a slovom vedie ľudí. Napr. Józua bol Hospodinom povzbudzovaný: „Buď silný a odvážny, nestrachuj sa a nezúfaj! Lebo Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou, kamkoľvek pôjdeš.“(1, 9) Aj Nový zákon sa začína tým, že Boh prišiel na svet. Ježiš je Imanuel. Bolo to zaslúbené dávno predtým, ako sa Ježiš narodil. Ježiš je Boh, ktorý je s nami.

Pavol píše o živej nádeji skrze vieru v Ježiša Krista. Zároveň prikazuje, aby sa tým potešovali vospolok. Nestačilo len raz si prečítať jeden list, ale bolo potrebné to znovu a znovu opakovať. Nestačí, keď povieme, že sme prečítali Bibliu. Bibliu je potrebné čítať opakovane. Na biblických pravdách máme byť budovaní. Božie slovo máme potom zvestovať a tiež sa v nádeji vzájomne povzbudzovať. Veríme v Ježiša Krista, ale to neznamená, že nemôžeme zblúdiť. Pochybnosti môžu nahlodávať základ našej nádeje. Keď prídu pochybnosti, pomôcť nám môže brat alebo sestra zo zboru. Pavol povzbudzoval tesalonických kresťanov a oni mali povzbudzovať jeden druhého.

Apoštol Pavol sa, ak nie osobne, tak aspoň písomne zaujímal o tých, ktorým zvestoval evanjelium. Jeho túžbou bolo, aby sa nermútili, ale potešovali sa vospolok. Vďaka Ježišovi je na svete nehynúca nádej. Nosíme ju v srdci. Je potrebné strážiť ju a ďalej ju budovať. Tiež je veľmi dôležité, aby sme ju zdieľali s inými a aj ju rozmnožovali tak, že o Ježišovi budeme svojimi životmi vydávať svedectvo. Hľadajme Božiu vôľu. Buďme oporou pre svoj zbor. O nehynúcej nádeji skrze Ježiša Krista hovorme tým, ktorí nádej hľadajú. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Evanjeliu podľa Lukáša v 12. k.:

„Predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu. Získajte si mešce, ktoré sa nezoderú; nehynúci poklad v nebesiach, kam sa zlodej nepriblíži, ani mol' nekazí; lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje naše srdcia i naše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen